

бургъ, и на собственъ оркестъръ въ Нью-Йоркъ, писалъ цѣла редица оперети: „Серенадата“, „Принцъ Янани“, „Сирано дьо Бержеракъ“, „Мисъ Доли Долоресъ“, „Примадонната“, „Мариета“, „Дукесата“, „Мадмуазелъ Розета“ и др., както и оркестрови творби („Романтична сюита и симфонична поема „Херо и Леандъръ“) и две опери: „Натома“ и „Маделейна“.

Хербингъ, Августъ — Бернхардтъ Валентинъ — Herbing, August Bernhard Valentin — даровитъ пѣсневъ компонистъ, род. 9 мартъ 1735 въ Хамбершадтъ, умр. 26 февр. 1766 въ Магдебургъ — като капелмайсторъ на Дома. Х. отива въ своитѣ пѣсни отвждъ строфната форма — Musikalische Belustigungen (1758), а като предходници на баладата сж: Musikalische Versuche in Fabeln und Erzählungen des Herrn Prof. Gelerts (1759) — Музикални опити въ баснитѣ и приказнитѣ на господинъ професоръ Гелертъ.

Хербстъ, Йоханъ Андреасъ — Herbst, Johann Andreas — компонистъ и теоретикъ, род. 1588 въ Нюрнбергъ, умр. 26 ян. 1666 въ Франкфуртъ а/М, капелмайсторъ въ Буцбахъ, Дармшадтъ, Нюрнбергъ и Франкфуртъ, компониралъ псалми, нѣмски мадригали, и писалъ: „Musica practica“ (1642, 1658), „Musica poetica“ (1643) и „Arte prattica e poetica“, „Контрапунктъ — а penne и а mente, акомпаниментъ“ (1653). Х. е първиятъ, който установява забраната на скрититѣ квинти и октави (Риманъ).

Хердъръ, Йоханъ Готфридъ — Herder, Johann Gottfried — великиятъ мислителъ, род. 25 авг. 1744 въ Морунгенъ, умр. 18 дек. 1803 въ Ваймаръ, има заслуги въ областта на музикалната естетика („Kalligone“ — 1800) като събирачъ на народни пѣсни, и като авторъ на текстове на оратории и кантати, а сжщо и на оперни текстове, останали некомпонирани.

Херингъ, Карлъ Готлибъ — Hering, Carl Gottlieb — музикаленъ педагогъ, род. 25 окт. 1766 въ Шандау, умр. 4 ян. 1853 въ Цитау, кждето е билъ учителъ, писалъ една редица школи за инструменти и за пѣние, като: „Нова практическа клавирна

школа за деца“ (1805), „Нова практическа пѣвческа школа за деца“ (1807—09), „Практическа школа за прелюдиране“ (1810), „Практическа школа за цигулка“ (1810), „Нова, много опростена генералбасова школа за млади музиканти“ и др.

Херманусъ Контрактусъ — Hermannus Contractus-Craf von Vehrigen — музикаленъ писателъ, род. 18 юлий 1013 въ Заулгау (Швабия), умр. 24 септ. 1054, калугеръ въ Бенедектинския манастиръ Райхенау, писалъ малки трактати върху музиката, и компониралъ химни, за които е измислилъ една нотопись, отбелязваща само името на отдѣлнитѣ, възходящи и низходящи, интервали, съ началната имъ буква. Неговата „Свѣтловна хроника“ (до 1054 г.) съдържа сжщо интересни сведения за историята на музиката.

Херманъ, Мина — Hermann, Mina — органистка, компонистка и хорова диригентка, род. 28 ян. 1864 въ Ратсхоръ при Дорпатъ, възпитаница на Петербургската консерватория, концертирала като органистка и хорова диригентка съ свой хоръ, основанъ отъ нея въ Дорпатъ, дето живѣе сега, писала: Кантата „Калевъ и Линда“, приказна игра „Мурейтовата щерка“, много хорови пѣсни и преработки за хоръ.

Херманъ, Хансъ Г. — Hermann, Hans G. — контрабасистъ и пѣсневъ компонистъ, род. 17 авг. 1870 въ Лайпцигъ, ученикъ на Кречмеръ и Херцогенбергъ, преподавателъ въ Клиндвортъ-Шарвенковата консерватория въ Берлинъ (1901—07), а следъ като живѣе извесно време въ Берлинъ, се преселва въ Дрезденъ, компониралъ една симфония, 2 струнни квартета, клавирни нѣща, и такива за чело и цигулка съ пиано, но главно — пѣсни, дуети и коледни пѣсни.

Херманъ, Хуго — Herrmann, Hugo — даровитъ компонистъ отъ най-новото направление, род. 19 апр. 1896 въ Равенсбургъ, ученикъ на Шутгартската консерватория, и на Шрекеръ въ Берлинската висша школа; сега е органистъ и хоровъ диригентъ въ Ройтлингенъ. Композиции: 2 симфонии (втората 1931), камерна симфония за 17 инструменти, „Встъпление къмъ единъ голѣмъ празникъ“ — за оркестъръ, „Готическа